

מסכת מקואות

פרק י

א. כל ידות הכלים שהכニיסו שלא כרכו, או שהכニיסו כרכו ולא מרככו, או שמרכו ונשברו, הרי אלו חוץין. כלי שהטבילו ברא פיו, אבלו לא טבל. הטבילו כרכו بلا זבורית, עד שישיטנו על צדו. כלי שהוא צר מפאן ורחב מן האמצע, אינו טהור עד שישיטנו על צדו. צלחת שפה שזקע, אינה טהורה עד שישנקבה מצדיה. קלםרים של קלים רדיות, אינה טהורה עד שישנקבה מצדיה. וקלםרים של יוסף הכהן קיתה נקייה מצדיה:

ב. כפר והכسط של עור, הרי אלו ארייכין שישיבאו בהם המים. כסות עגללה, והכדר, והאמום, והקמע, והתפללה, אינו ארייכין שישיבאו בהם המים. זה הכלל, כל שאין דרכו להכנס ולחותיא, טובלים סתוימים:

ג. אלו שאיןם ארייכים שישיבאו בהם המים, קשיiri העני, והגיוני, וחבט של סנדל, ותפללה של ראש בזמן שהיא חוצה, ושל זרוע

בזמן שעינה עולה ויורדת, ואזני החרמת, ואזני התרמול:

ד. אלו שהם ארכיים שעיבאו בהן המים, הקשר שבערכיסים שבכתף, ושבפה של סדין אריד למפתח, ותכלת של ראש בזמן שעינה חוצה, ושל זרוע בזמן שעינה עולה ויורדת, ושבנצין של סנקל, ובגדים שעטיבילו מכבסין, עד שעיבעבו. הטבילון גובין, עד שעיבעבו ינווחי מבועזון:

ה. כל ידות הכלים שעם ארכין ועתיד לקצץ, מטבילו עד מקום המקה. רבי יהודה אומר, עד שעיטביל את כלו. שלשות דלי גדול, ארבעה טפחים, ושל קטן, עשרה, מטבילו עד מקום המקה. רבי טרפון אומר, עד שעיטביל את כל הטבעת. החבל שעינו קשור בקפה אינו חبور, אלא אם כן פר:

ו. בית שמאי אומרים, אין מטבילים חמין בצדנו ולא צוננו בחמין, ולא יפים ברעים ולא רעים ביפים. בית הלל אומרים, מטבילים. כל שעינו מלא משקינו והטבילו, אבלו לא טבל. מלא מי רגלים, רואים אותם אבלו הם מים. מלא מי חטא, עד שעירבו המים על מי חטא. רבי יוסי אומר, אפילו כל מחזק כור ואין בו אלא רביעית, אבלו לא טבל:

ג. כל הָאֲכְלִין מַצְרָפִין לְפָסֵל אֶת הָגּוֹיָה בְּכָחֵץ פֶּרֶס. כֵּל הַמְשֻׁקִין מַצְרָפִין לְפָסֵל אֶת הָגּוֹיָה בְּרַבִּיעִית. זה חָמֵר בְּשׂוֹתָה מַשְׁקִין טְמֵאיָן מִבְּמִקְעָה, שְׁעַשְׂוּ בָּו שְׁאַר הַמְשֻׁקִין כְּמֵימָן:

ה. אֲכֵל אֲכְלִים טְמֵאיִם, וְשַׁתָּה מַשְׁקִים טְמֵאיִם, טְבֵל וְקַיָּאוֹן, טְמֵאיִם, מִפְנֵי שְׁאַיְנוֹ טְהוֹרִים בְּגֹוף. שְׁתָה מִים טְמֵאיִם, טְבֵל וְקַיָּאמִם, טְהוֹרִים, מִפְנֵי שְׁהָם טְהוֹרִים בְּגֹוף. בְּלֹעַ טְבֻעָת טְהוֹרָה, נִכְנֵס לְאַכֵּל הַמִּתְ, הַזָּה וְשָׁנָה וְטְבֵל וְקַיָּאה, הַרְיִ הִיא כְּמוֹת שְׁהִתָּה. בְּלֹעַ טְבֻעָת טְמֵאָה, טְוִיבֵל וְאָכֵל בְּתִרוּמָה. קַיָּאה, טְמֵאָה וְטְמֵאָתוֹ. חַז שְׁהָוָא תְּחוֹב בְּאָדָם, בָּזְמָן שְׁהָוָא גְּרָאָה, חֹצֵץ. וְאִם אִינּוּ גְּרָאָה, טְוִיבֵל וְאָכֵל בְּתִרוּמָתוֹ: